

[Aksel Larsen.]

Bykapitalismens Parti, saa at Venstre i hvert Fald i den Henseende gør et ærligt Forsøg paa at gøre det konservative Parti Rangen stridig.

Landstingsvalgets Stemmetal viser ganske klart ikke alene, at Venstre stagnerer i de egentlige Landdistrikter, hvor det har en væsentlig Part af sine Vælgere, men at det mange Steder i Landdistrikterne gaar tilbage, medens det vinder frem i Byerne, og hvem det er, der har stemt paa Venstre i Byerne, behøver vi ikke at være i Tvivl om. Det behøver man ikke at være i Tvivl om, efter at man endelig har faaet fremtvunget Oplysninger om, at Venstre har ladet sig betale til sin Valgfond af Arbejdsgiverforeningen. Det holdt haardt at faa denne Bekendelse, og alene det viser jo, at man fra Venstres Side ikke er saa glad for at faa dette Forhold offentligt frem, det skulde helst være bieviet holdt hemmeligt. Jeg føler i Anledning af, hvad der her er konstateret, i første Omgang Trang til at sige, at det, der mest forbløffer mig, det, der faar mig til at nære størst Foragt for Venstre, er, at Partiet sælger sig for lusede 50 000 Kr., hvor de ganske givet kunde have faaet det 10- eller 20-dobbelte Beløb, saaledes som de Konservative har faaet. Det viser, at Venstre har været billigt til Salg.

Det er imidlertid indlysende, at disse 50 000 Kr., som er en Realitet, ogsaa er et Symbol. Bykapitalismen betaler ikke til Venstre uden at have Garanti for, at Venstre vil føre en økonomisk og politisk virkelig reaktionær Politik og vil svigte alle sine demokratiske Traditioner. Derfor gaar jeg ud fra, at det simpelt hen forholder sig saadan, at de økonomiske Kræfter, som staar bag Venstre — jeg ser ikke rent finansielt paa det, blot med Henblik paa Partikassen, men noget bredere —, forlanger, at Regeringen uanset Vælgertilkendegivelsen den 1. April skal holde sig ved Magten saalænge som muligt og udnytte den makabre parlamentariske Situation, vi har, til at opretholde, ja til at forstærke sin hidtidige reaktionære Politik.

Samtidig er det, vi kan kalde Mellem-partierne, ved at gaa i Opløsning. Det saa man ogsaa ved baade Folketingsvalget og Landstingsvalget. Jeg tænker her paa de

Konservatives og de Radikales Stemmetal. Men man ser det ogsaa paa, hvad der sker i disse Partier med Hensyn til politiske Opløsningstendenser. Vi har faaet det klart demonstreret her i Dag, hvor det ikke var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men en anden Møller, der optraadte som Partiets politiske Hovedordfører i Debatten.

Maa jeg for øvrigt i Anledning af dette med Pengene, idet det altsaa forekommer mig bevist, at Venstre har faaet Penge af Arbejdsgiverforeningen, og idet der i hvert Fald gaar svære Rygter om, at Tilskuddet fra Arbejdsgiverforeningen var medvirkende til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller blev gaaet som Formand for sit Parti, have Lov til at sige, at vi virkelig trænger til Lovbestemmelser, der — ikke forhindrer noget saadant, for saa vidt jeg ved, faar man ingen her i Forsamlingen med, men som i hvert Fald sikrer, at Folk faar Besked om, hvad der sker bag Kulisserne. Vi bør have en Lov, som forpligter Partier og meningsdannende Organer — her tænker jeg naturligvis paa Pressen — til at give offentlig Oplysning om, hvorfra de har deres Pengemidler, og til at komme under offentlig Kontrol i saa Henseende. . . . (Afbrudelse: Hør!). Der bliver raabt Hør fra saa mange Sider. Saa kan man vel gaa ud fra, at de, der raaber Hør, ogsaa er villige til at stemme for et saadant Forslag, naar det fremsættes, og saa vil det derefter kunne kontrolleres offentligt, hvorfra Det konservative Folkeparti faar sine Midler, hvorfra Venstre faar sine Midler, hvorfra de Radikale faar deres Midler, hvorfra Socialdemokratiet faar sine Midler — det ved vi i store Træk . . . (Afbrudelse: Og saa?) . . . Hvorfra Kommunisterne faar deres Midler ved hver eneste i denne Sal, der overhovedet gider læse, vi offentliggør det nemlig i „Land og Folk“; at de Damer og Herrer ikke gider læse, kan jeg ikke gøre for: Vi er det eneste Parti, som til Stadighed har givet offentlige Oplysninger derom. Vi har tilbudt at stille alle vore Bøger, Regnskaber og Bilag til offentlig Kontrol. Vi har, om jeg saa maa sige, privat, partimæssigt, rettet Tilbudet til Socialdemokratiet og sagt: I kan komme op i vort Hus og kontrollere det hele paa Betingelse af, at det faar en passende fremtrædende Plads i jeres Blad og I offentliggør Resultatet. Man sagde Nej Tak. Vi har tilbudt Regeringen at undersøge det, men den vilde